

Det hele var sjovt

Traditionsfest nummer 15 sad som
sædvanlig lige i skabet

Hvor der er hjerterum, er der husrum

Der var et par deltagere i årets traditionsfest – den 15. af slag- sen – der ikke lige nåede frem til velkomsten. Men pyt med det. Lynhurtigt blev der skaffet en stol og bestik. Og så var det bare om at smække bagdelen i sædet og ride med på bølgen. For der var fuld fart på fra start. For sådan er traditionen. Nogle fester kan slide sig selv op, så det ligner metaltræthed og lidt gab-gab.

Men når der er gensyn med kli- ken i B 1903, så er det nærmest ungdommeligt vitalt. Der er så mange fælles referencer og så mange anekdoter og historier, at tiden flyver af sted. Nye bordfæl- ler giver masser af inspiration. Festarrangørerne Jens Sass Han- sen, Pierre Larsen og Bent ”Ben- ner” Kristiansen holder fast i traditionerne og justerer, når det er nødvendigt – men det er det sjældent. Det ligner genvalg i mange år.

Deltagergebyret var hævet lige som priserne ude i samfundet, men det skræmte i hvert fald in- gen bort. Hvis der ikke var ind- løbet en håndfuld afbud i sidste øjeblik kunne det måske have knebet med pladsen, men alt klappede.

Og alle klappede kort tid efter at John Andersen havde budt vel- kommen. For han bad forsam- lingen om at rejse sig op og klap- pe to gamle B 1903ere fra banen. -Som traditionen byder, så skal vi desværre også i år sige farvel til et par klubkammerater, som ikke er blandt os fysisk mere, men hvis minder og relationer vil leve videre i historiefortæl- lingen. Det er Øjvind Fan- gel forsvarsspiller på 1.holdet i 60'erne samt Vince McNeice 1.holdstræner i 72,73,74. Så lad os sende dem vore bedste tanker og klappe dem fra banen, sagde John.

Det gjorde vi.

Og så gik vi over til festligh- derne

- Velkommen til jer alle og hvor

Troels Bech fik lidt orientering af John Andersen, mens Jens Sass og Lars B. Christensen – også kendt som Buller – hyggede sig med morskaben.

er det dejligt, at I er mødt så tal- stærkt frem og igen i år med et par debutanter: Palle Frederik- sen, tidligere forsvarskæmpe og på hold med bl.a. Forsing, Erik Larsen og Frank Mathiesen - og Ulrich Marshall, som er i 1903's bestyrelse, hvor han er næstfor- mand. Jeg ved ikke, om Ulrich er noget Marshall-hjælp eller om han skal være den nye sherif. Specielt velkommen til de tid- ligere toastmasters Lars B. Christensen, Jan Finn Hansen, Tommy Le Pen (alias Tommy Poul- sen), Niels- Christian Holm- strøm og Frank Mathiesen.

Igen i år har vi desværre nogle, der har sendt afbud: Hvem har: ”Palle har” Efter Keld Kristensens følelses- ladede opponering i fjor mod Michael Mios betydning for FCK, er Morten Bruun blevet hjemme for at redigere 2. oplag af sin bog om dansk fodbold.

Folketingskandidat Kim Valen- tin havde meldt fra, men fordi han var faldet ned af lygtepælen ved klubhuset, dukkede han op alligevel. Hvis han var blevet væk, så ville jeg have sagt: Kim Valentin - venstreangriber på holdet i midt firserne, med speci- elt godt blik for hvad der kom ind fra højrefløjen – orienterede forleden Benner om, at han ikke kom fordi han p.t. føler sig lidt ophængt. Men det blev der altså lavet om på. Birger Jensen har endnu ikke fået sit pas, så han bliver i Bel- gien - Karina i køkkenet har derfor nedskrevet det forven- tede ølsalg med 30%.

Helge Sander kommer heller ikke. Han siger, at han har nogle venner til middag - det ved vi alle er løgn - Helge har jo ingen venner. Niels Thorn skriver på sit kom- mende stand up show - sort/ hvid humor i dansk fodbold (nok mest med tryk på sort)

Der er to sidste øjeblikksafbud: Flemming Toft er blevet invi- teret til American spareribs i Brøndby, der tidligere i dag blev solgt til nogle amerikanere. Karsten Simensen kunne ikke finde sin vittighed, så han blev hjemme.

Af klubnyt kan jeg nævne, at Haarby igen er i dialog med Gentoftes borgmester. Denne gang har Haarby sammen med Dunte (Vanløse-graverne) lagt billet ind på udgravningen af det nye bassin i Kildeskovhallen. Fordelen er: det er billigt. Bag- delen er: de, der er skrevet op til babysvømning, kan komme til som 25-årige

Aftenens toastmaster tror jeg alle herinde har et forhold til/me- ning om. Der findes utallige citater fra ham, som det her: ”Jeg er blevet kaldt en intellek- tuel træner og andre har kaldt

mig kvik. Det er alt sammen grundløse beskyldninger og det vil andre kunne bekræfte”.

Han startede sin karriere som spiller i Svendborg, derefter en smuttur til Tyskland i SpVGG Greuther Fürth, tilbage til Svendborg og derefter en profes- sionel tilværelse i Silkeborg. Her havde Troels bl.a. Viggo Jensen som træner. En dag blev Troels kaldt ind til Viggo, som fortalte ham, at han ikke var på holdet til weekenden. Troels havde ry for at være en fysisk, dygtig, meget taktisk begavet spiller. Viggo tilføjede så, at han i øvrigt mente, at Troels ville blive en meget bedre træner end spiller - det kunne Troels kun nikke anerkendende til - proble- met var bare, at han kun var 24 år.

Efter fire yderligere år i SIF stoppede Troels som aktiv pga. en skade (177 kampe) og hans trænerkarriere tog fart: assistent i Viborg, dametræner i Hjorts- høj-Egå, cheftræner i Horsens, Ikast, OB, FC Midtjylland, Es- bjerg og Silkeborg. I OB lykkedes det ham at blive ansat tre gange - og fyret tre gange hvilket er rekord i Su- perligaen, hvor Troels også har været yngste superligatræner og træneren med flest kampe.

Troels var i 2015-2018 ansat i Brøndby som sportschef. I Brøndby bliver Troels i et in- terview spurgt om køb af speci- fikke spillere:

Troels: jeg kommenterer ikke på navne

Interviewer: hvad med Nicki Zimling?

Troels: du får nok samme svar Interviewer: Men jeg bliver nødt til at spørge

Troels: jamen så med undta- gelse af Batman vil jeg ikke kommentere enkeltnavne Interviewer: Hvad så med Batman?

Troels: Han kommer ikke.

I 2019 tog Troels konsekvensen af de mange års konstante jagt på de arbejdsmæssige måls slid på familien - og for måske også at lære sine børns navne: der er otte af slagsen (rekord for Super- ligatræner) - solgte han sit jor- diske gods og tog familien på en jordomrejse, der bragte dem til 5 kontinenter.

Vel hjemme igen havde Troels et kort ophold i Esbjerg som su- perligatræner, men han har de seneste par år arbejdet videre med diverse foredrag, startet højskole for ledere i erhvervs- livet samt stået for en ugentlig podcast ”Bech bag bolden” hvor han fører lytteren ind bag kulis-

serne i fodbold - hvis ikke I har hørt den, så vil jeg gerne anbe- fale den.

Slutteligt vil jeg citere Troels :Der sker noget i mødet med an- dre, når jeg er omgivet af enga- gerede mennesker, så efterlader det mig med nye tanker - det hå- ber jeg også sker for dig i aften. Troels Bech kan det der med ord, så der var ingen pauser, da han overtog mikrofonen. Han kunne fortælle, at han var me- get glad, da B 1903 blev en del af FCK.

-For jeg nåede aldrig at få point, når jeg spillede mod B 1903, så nu var den risiko da fjernet. -Og så vil jeg godt dementere historien om at jeg er fyret tre gange i OB. Det passer overho- vedet ikke. Da vi lå meget skidt placeret, bad jeg om at blive løst fra min kontrakt, så jeg kunne tage til FC Midtjylland. Det syntes sportschef Lars Høgh var en vældig god ide, sagde Troels med et blink i øjet. -Min helt store triumf var, da Viggo Jensen udtog mig kort ef- ter han havde kasseret mig.

Formand Olsen mente, det var mærkeligt, at Troels havde glæ- det sig til at komme til B 1903, når han nu ikke holder med FCK.

-Det er ikke fordi, at jeg er imod

FCK. Jeg holder bare med deres modstandere, sagde Troels. Han havde pæne ord om den mentalitet, der hersker i B 1903, som han ofte har besøgt som le- der.

-I er kulturbærere, og det er vigtigt for dansk fodbold, sagde Troels, der elegant klarede job- bet som toastmaster.

Han hyggede sig i nogle timer, og så gik bilturen mod Strib på den vestlige del af Fyn - hjem til konen og de tre børn, der stadig bor hjemme.

Karina Hoeing havde naturlig- vis lavet god og rigelig mad. En grillpølse i størrelse X-large pyn- tede på tallerkenerne sammen med andre lækkerier.

Ordren var klar. Tag rigeligt første gang, for der kommer en pause før anden servering. Og det levede alle op til.

Aftenens deltagere hjalp hende med at få tømt nogle fustager fadøl, så øllet ikke skulle stå og blive dårligt og usælgeligt i vin- terens løb. Flinke mennesker de B 1903ere. Flaskeøllet kunne måske have holdt sig, men der røg også et par stykker i aftenens løb

Deltagerne hjalp også med en del vin, der ellers kunne have holdt sig. Flinke mennesker de B 1903ere.

John Andersens velkomst var som sædvanlig i den sjove afdeling. Ole Forsing smuttede lige forbi.

"Kommandocentralen" havde som sædvanlig også en stor aften. Skribenten Niels Rasmussen lyttede, så der blev inspiration til dette blad. Bent Kristiansen styrer som gammel bankmand økonomien og så meget andet, Troels Bech var efter mange år med elitefodbold tilbage til rødderne, Pierre Larsen og Jens Sass Hansen tager deres del af slæbet, og John Andersen åbner ballet med masser af humor.

Rigo Møgelberg, Poul Kristiansen og Jørgen Lorentzen møder selvfølgelig op hver gang. Næsten. Poul har dog måttet hoppe over en enkelt gang.

Tre målmænd deler historier. John Larsen og Benno Larsen fra den øverste hyld, mens Erik Petersen har vist sine evner på diverse gammelmandshold ud over indsatsen som markspiller.

Manager Jan Finn Hansen alias Dunte prøver at holde sammen på det røde morgenhold, så han forsøgte at få Aksel Saabye til at træde i aktion, men der er vist en skade, der forhindrer det totale comeback.

Niels-Christian Holmstrøm kunne tale om gamle dage med Bo Skovbjerg og Jørgen Lorentzen.

Sten Johansen holder styr på det meste i klubben, når det gælder praktiske ting. Han rydder op, samler glemte bolde sammen dagen efter træninger, vasker tøj og sådan cirka 117 andre ting ud over at hjælpe til på 1. holdet. To dage efter festen fyldte han 70 år. Og selv om det var søndag, kiggede han lige forbi på Lyngbyvej. Ex-holdleder Poul Sedam havde taget turen fra Fyn for at møde de gamle venner.

Dann Schack var blandt de mange tilskuere sammen med Thomas Larsen, Aksel Saabye, Benny Olsen, Bent Kristiansen og Poul Kristiansen.

3. halvleg i omklædningsrummet er tæt på at være halvdelen af fornøjelsen ved at spille fodbold. Humøret var i hvert fald højt hos Vagn Holm, Niels Rasmussen, Jens Aabling, Tom Gisselbæk og Steen Rømer.

På den lille bane nåede Niels Haarbye helt hjem i forsvaret. Tæt på en historisk begivenhed. Michael Petersen fik viftet ham væk, mens Benno Larsen og Lars Dalsborg så til.

Lars Dalsborg har store træneruddannelser. Måske har han også haft fastholden i trøjen som et fag. Det gik ud over stakkels Vagn Holm, der bestemt ikke selv kunne finde på at bruge den slags tricks.

Tommy Kuglepen Poulsen må vist have Danmarks største samling af autografer fra fodboldverdenen. Selv om han er gået på pension som sportsredaktør på Horsens Folkeblad jagter han videre. John Andersen skrev naturligvis på livet løs.

Nu er vi over 1.000 medlemmer

Det går den rigtige vej på mange fronter, når det gælder B 1903.

Det kunne formand Benny Olsen konstatere, da han traditionen tro orienterede om livet i klubben under rubrikken ”Rigets tilstand”.

Fuldt forståeligt blev der lagt ud med en tak til arrangementskomiteen: Sass, Pierre og Benner for endnu et flot arrangement med Troels Beck i Løvens Hule.

-Sidste år brugte jeg en del tid på at fortælle om vores tid i B 1903 under coronaen, hvor vi især var bekymrede for, hvad der ville ske med vores medlemstal. Det steg heldigvis i løbet af 2021, og den fremgang er fortsat her i 2022, hvor vi for første gang i klubbens historie er over 1000 medlemmer. Og medlem nr. 1000 blev selvfølgelig en pige, idet vi her fra efterårets start igen har fået ikke kun et, men to pigehold – nemlig et U16 og et U13 pigehold. Vi var lidt bange for U16-holdets skæbne, da de efter meget lidt træning skulle spille den første kamp. Vi kontaktede GVI og fortalte, at de nok ikke skulle vente det helt store. Det var så en fejlurdering. B 1903 vandt kampen 17-1 og gav en omgang sodavand til modstanderne.

Det er faktisk sådan, at vi pt. må lukke for tilgangen til U16 holdet, for vi har ikke trænere til endnu et hold. Det er i høj grad vores børnechef, Thomas Brandos fortjeneste, at der igen er kommet gang i pigefodbolden her i B 1903.

At vi nu også er over 1000 medlemmer, betyder desværre også, at der er trængsel på banerne, og at vi derfor har ventelister på nogle af især børneårgangene. Det er jo ikke i sig selv et mål bare at få mange medlemmer. Vi skal til stadighed sikre, at alle vores medlemmer får en kvalificeret træning, hvilket kræver flere og dygtige trænere, og også at der er rimelig med banetid til dem alle.

Og apropos baner, så havde vi håbet, at Gentofte Kommune i den kommende to årsbudgetperiode havde bevilget endnu en kunstgræsbane til os, idet vi vidste, at vi var prioriteret som nr. 2 på listen. Men desværre må man i Gentofte sande, at der – bl.a. grundet udligningsordningen – ikke var penge til nyanskaffelser inden for sportsområdet, så det kun var diverse renoveringer, der blev prioriteret.

Vi kan så håbe på, at der igen vil være penge, når budgetterne for 2025 og 2026 skal forhandles på plads.

I år er vores kunstgræsbane også blevet renoveret. Især 7-mandsbanen, hvor Morgenholdet udfolder deres talenter hver mandag og fredag formiddag, var tæt på livsfarlig at spille på med adskillige huller. Jeg kan i øvrigt kun opfordre så mange af jer til at komme herud for at få en oplevelse. Jeg kan love, at der bliver scoret flere mål til Morgenholdets kampe på en uge end FCK scorer på en halvsæson.

På personalesiden har Keld Kristensen sammen med Mads Harder på kontoret og Brando arbejdet med det sportslige siden 1. marts. Keld har været i en tidsbegrænset stilling, men vi har netop fastansat Keld som sportslige leder for U12 – 2. senior. Vi kan vel ikke få en, som kender klubben bedre end Keld.

Vores 1. hold, som sidste sommer rykkede op i DS, rykkede desværre ned igen til KS her i juni måned. De er ikke kommet alt for godt i gang i den nye sæson, men vi har da en klar forventning om, at de vil beholde pladsen i KS.

Sidste år lovede jeg, at der til dette års Traditionsfest ville være kommet diverse pokalskabe op igen i klubhuset. Og som I ved selvsyn kan se, så har jeg holdt dette løfte.

Afslutningsvis kan sige, at økonomien i klubben fortsat ser meget fornuftigt ud. Dels yder fonden jo et betydeligt beløb til medlemmernes aktiviteter – her i 2022 ca. 2,8 mio. kr. – dels betyder flere medlemmer også større kontingentindtægter, og dels har vi haft en fin ekstraintægt på den sponsoraftale, der blev lavet ifm. de reklamebaner, der prydede Lyngbyvej langs hele hegnet i den sydlige ende. Det største banner i Danmark, men det blev forbudt af Gentofte Kommune.

Jeg forventer således, at vi kommer ud med et pænt overskud her i 2022, kunne Benny slutte af med.

Flodin er en hædersmand

Efter at have holdt sin tale om Rigets tilstand tog Benny Olsen igen mikrofonen:

Ved B 1903's 50 årsjubileum i 1953 indførte man for første gang uddeling af årnsnåle for hhv. 25, 40 og 50 års medlemskab.

Det var et ønske fra såvel bestyrelsen som mange medlemmer i klubben for at fremme klubfølelsen og medlemmernes tilhørsforhold til klubben. Der var faktisk to medlemmer, som ved den lejlighed fik en 50 års nålen, og således havde været med helt fra starten på Fælleden.

Det har siden været en tradition at uddele disse årnsnåle på klubbens generalforsamling.

Ved 50-års jubilæet indstiftede bestyrelsen også en hædersnål for en mangeårig, fortjenstfuld indsats i og for klubben. Den nål fik bl.a. Frank Mathiesens far, Simon, Erik Petersens far, Holger Petersen, Thorkild Bekker og Carl Holm for bare at nævne nogle, som I kender i forvejen.

Siden dette 50-års jubilæum har der mig bekendt ikke været uddelt hædersnåle i B 1903.

Og der er løbet meget vand i åen siden – og der har nok også været flere af vores medlemmer, som burde have haft en hædersnål. Men det vil vi i bestyrelsen gerne gøre noget ved nu. Vi har derfor indført – ikke en hædersnål, for det er for gammeldags med en nål, mener den yngre del af bestyrelsen, men en Hædersbevisning, som kan tildeles til en person, der opfylder mindst én af følgende kriterier:

Personen har enten

- gjort en særlig mangeårig indsats for B 1903, fx som spiller, leder eller træner eller
- har ydet en ekstraordinær indsats, fx ved implementering af nye strukturer, der stimulerer til vækst
- har ydet en indsats, der ligger uden for den normale ledergerning og som er kommet B 1903 til gavn.

Alle kan komme med en indstilling til bestyrelsen, som tager den endelige beslutning. Uddelingen kan ske på generalforsamlingen eller ved en anden festlig lejlighed, fx træner/leder årsafslutningen eller ved denne traditionsfest.

Derfor er det også en stor glæde for mig netop i dag at kunne uddele denne hædersbevisning for første gang til en person, der til fulde opfylder mindst én af betingelserne. Og som den første til at modtage denne hædersbevisning har vi i bestyrelsen valgt: Jan Flodin.

Det er ikke sikkert, at jeg har alle dine gøremål og meritter med i den denne motivering, men jeg prøver at få så meget med i runde overskrifter.

Du startede for mere end 50 år siden – altså

som 17-årig - med at være træner i ungdomsafdelingen. I 1978 kom vi begge ind i bestyrelsen, du som ungdomsformand og jeg som seniorformand. Vi var den gang de unge i bestyrelsen – du 22 og jeg 24 år sammen med alle de gamle, Thorkild Bekker, Bent E. Larsen, Jørgen Ussing, Oscar Knudsen og Charley Jensen. I bestyrelseslokalet var der masser af røg og en gang imellem tynde whiskysjusser, når vi skrev medlemskort, slikkede på frimærker osv.

Ligesom du på banen kan spille mange pladser, spillede du også mange pladser i dine 20 år i bestyrelsen. Du blev senere sekretær, du blev sponsorformand af flere omgange, du blev seniorformand og du sluttede af som kasserer.

Jeg kan huske, at vi sammen både var på studietur over Sundet til Malmø FF hos legendariske Eric Person for at høre, hvordan de havde organiseret ungdomsfodbolden, og jeg kan huske, da vi var til stor international ungseniorturnering i Valenciennes i Frankrig – hvor flere af de tilstedeværende var med som spillere – sad du og forberedte din tale til lederfesten med en dansk-fransk ordbog ved din side. Talen skulle selvfølgelig være på fransk og det var for Google-trans-

late, men du klarede det fremragende. For øvrigt vandt vi turneringen med bl.a. Chr. Kofoed som sikker ankermand.

Du har i alle dine år i bestyrelsen altid prioriteret helheden og klubben over enkeltes særinteresser, og du har igennem alle årene taget initiativ til adskillige ture, rejser og fester, der alt sammen gav mindeværdige oplevelser for deltagerne og var med til at styrke sammenholdet og klublivet i B 1903. hvilket vi gerne vil sige dig en stor tak for.

Efter din bestyrelsesperiode sluttede i midten af 90'erne har du i alle årene indtil nu enten været træner eller manager for et seniorhold eller et af gammelmandsholdene op igennem rækkerne eller årene, og det håber vi, at du vil fortsætte med.

Og så må vi heller ikke glemme, at du var skriverkarl og redaktør på klubbens 100 års jubilæumsbog. Et kæmpe arbejde, som vi fortsat nyder stor glæde af.

Så med dine 50 år som frivillig træner, manager, leder og bestyrelsesmedlem og jeg har sikkert glemt noget, har du i høj grad fortjent at få en Hædersbevisning fra B 1903. Stort til lykke – og tusinde tak for indsatsen. Flodin fik overrakt et diplom og modtog stående applaus

B 1903 vil altid være min klub

Steen Rømer indledte sin fodboldkarriere inde på Østerbro i ØB.

Men som junior skiftede han til B 1903 – samme dag som Benno Larsen kom fra Bispebjerg – og selv om han forlod klubben på Lyngbyvej i det sene efterår i 1969 for at tage til en professionel tilværelse i Nantes i Frankrig sammen med Allan Michaelsen, så er der ingen tvivl i sind eller stemmen: B 1903 er min klub. Så Steen har været medlem lige siden han kom som junior i 1965 og blev en del af den vilde årgang, der fejede enhver form for modstand til side.

Det kastede mesterskaber og titler af sig, når målene haglede ind hos modstanderne. Steen Rømer scorede vanvittigt mange af dem.

Det hele begyndte egentlig i Nørrebroparken. Familien Rømer Larsen boede i mellemgården på Nørrebrogade 166. Steens storebror og lillebror delte soveværelset sammen med ham, mens forældrene sov inde i stuen. Det var dengang.

-Vi var 20 til min konfirmation. Alle møblerne blev båret ud, og så hyggede vi os

Skulle man have noget frisk luft og røre sig, så gjaldt det om at komme over i Nørrebroparken,

fortæller Steen, der havde fodbold, som var den store passion. -Og når der ikke var nogen at spille med og imod, så stod jeg og sparkede bold op ad en mur. I timevis. Med højre ben og venstre ben. Så det endte med at jeg sparkede lige godt med begge ben.

Egentlig var han venstrehåndet, men i skolen blev han tvunget til at skrive med højre hånd.

-På Prinsesse Charlottøgades Skole gik Vagn Holm, Poul Svendsen og Jim Meyer, der alle spillede i B 1903, da de var gamle nok til at blive meldt ind. Da vi skulle i 9. klasse, skiftede vi til Stevngade Skole, og så blev jeg klassekammerat med Vagn. Vi spillede lidt basketball, men det blev aldrig seriøst. Man måtte jo ikke røre hinanden.

Steens fætter spillede i ØB, så det var naturligt at melde sig ind der.

Han begyndte som back, men en træner kunne hurtigt spotte, at han skulle op i angrebet. God ide.

Som junior gjorde han op med sig selv, at ambitionerne skulle prøves af på et højere niveau. Det kostede nok en plads på KBUs juniorhold.

-ØB havde en leder, der var med til at udtage de spillere, og han

sagde til mig, at hvis jeg var blevet i ØB, så var jeg blevet udtaget.

Som yngling gik det som bekendt helt vildt for sig. DM blev vundet over AB med en finalesejr på 3-1 på Bagsværd Stadion. Steen scorede to af målene, og der var en succesfuld Y-landskamp mod Vesttyskland i Flensborg med en sejr på 3-1. Poul Erik Thygesen og Birger Topp scorede, og Svend Andersen og Poul Aabling var de to sidste af de fem B 1903ere.

Steen bankede en masse mål ind for B 1903, og 23. juni 1968 blev det til en debut på A-landsholdet. Norge var modstanderen.

-Jeg fik et lykønskningstelegram fra Bent Hansen og fra min chef Ole Sommer, da jeg blev udtaget, mindes Steen. Debuten blev det rene eventyr. Steen boede på værelse med veteranen Tommy Troelsen, og de to ramte lige dagen.

Norge fik en på frakken med 5-1. Norge kom foran, men så scorede Tommy Troelsen to mål, og Rømer gjorde det til 3-1 og 4-1, inden Tommy Troelsen sluttede festen med et mål på et straffespark.

Mod Finland året efter i 6-2 kampen var det Bent Jensen fra B 1913, der nettede tre gange,

Steen Rømer er en flittig mand på en fodboldbane. Han har løbet ufatteligt mange kilometer i sin karriere og fortsætter trods en god portion hofteoperationer og skader i den forbindelse. Michael Petersen er klar til at modtage en aflevering, og Haarbye prøver at få belønning for sin store defensive indsats.

mens Rømer igen scorede to mål.

I alt blev det til 8 A-landskampe (4-1-3) og fire mål.

B 1903 blev danske mestre i 1969, og Rømer blev topscorer i 1. division med sine 15 mål.

Der blev vist interesse for ham fra udenlandske klubber. Nantes fra Frankrig kom på besøg, men fik ikke noget ud af det. I første omgang. Klubformand Thorkild Bekker fortalte om tilbud fra Stuttgart, men det var ikke noget for Steen. Tysk var ikke lige en spidskompetence.

Der var også et helt vildt tilbud fra Washington, men kravet om at pengene skulle stå på kontoen blev ikke opfyldt.

Nantes vendte tilbage, og denne gang var den der. Selv om den 20-årige mekanikerlærling fra Sommer i Nærum ikke var så forhippet på at komme af sted. Han havde det egentlig meget godt, som han havde det.

Men et tilbud på 265.000 kon-

tant (det svarer til ca. 2,4 mill. kr. i 2022) plus månedsløn og bonus kunne godt overtale en til at skrive under.

-Allan Michaelsen kom med som en del af aftalen. Vi trænede vanvittigt hårdt. Forholdene var noget primitive. Vi trænede i en park. Holdet blev styret af spanieren Jose Arribas, der havde hevet Nantes frem fra en meget anonym tilværelse, så han havde nærmest gudestatus i klubben. I dansk fodbold havde jeg haft stor succes med at spille en meget arbejdsom, flakkende venstre innerwing. Det kastede mange mål af sig.

-Men Arribas sendte mig ud på venstre fløj, og der skulle jeg blive, forstod jeg tydeligt, selv om jeg ikke talte fransk. Så det blev kun til ni kampe.

-Christian Andersen var i den belgiske klub Union St. Gilloise i Bruxelles, og han satte mig i forbindelse med den klub, og så blev fodbold sjovt igen, da de

overtog min franske kontrakt. -Der var tre professionelle i klubben: Christian og mig og Philip fra Luxembourg. Vi fik en fin løb, penge for at træne, og bonus. Træneren var Guy Thys, der senere blev træner for Belgien med stor succes. Christian og jeg spillede en bunke tennis om formiddagen og konditionstrænede for os selv. Vi havde bl.a. opgør mod Racing White med Kresten Bjerre på holdet, og det var en god dag at score mod ham.

Steen var meget rødhåret som barn og ung. Det sættes ofte i forbindelse med et markant temperament.

-Men faktisk har jeg kun fået en udvisning. I en kamp mod Cercle Brugge spyttede en modstander mig i ansigtet. Så klappede jeg ham en. Han kom bagefter og sagde undskyld, men jeg fik lidt karantæne.

Det blev til fire år i Union. -Peter Johansson fra Slagelse

spillede i Mechelen, og via ham kom jeg i forbindelse med Slagelse, så jeg kunne gøre min mekanikeruddannelse færdig hos Ford. Jeg spillede så et halvt år for dem, før jeg vendte tilbage til B 1903 og var med til at vinde DM i 1976, selv om jeg var skadet i en del af tiden.

Det blev senere også til en tid i Glostrup IC, hvor Vagn Holm, Niels Jørgensen og Poul Erik Thygesen var.

-Jeg var bundet af min kontrakt med Union, så jeg kunne kun

spille som amatør. Rømer gik på aftægt på 6. holdet. Så begyndte hofterne at gøre vrøvl. Arbejdsraseriet med de mange, mange kilometer krævede endelig sit.

-Jeg gik i 10 år med problemerne. Jeg fik at vide, at jeg var for ung til at blive opereret.

Det er ikke alle operationer, der er gået godt. Der er nye hofter i begge sider.

-Seks gange er den ene hofte røget ud. Jeg har ikke trænet nok, tror jeg.

-Den ene gang stod jeg på en stige nede i en kælder. Det gjorde vanvittigt ondt, så ikke engang smertestillende medicin var nok, siger Steen.

Han har altid sat en ære i at være i form, så han begyndte at cykle sammen med Jan Lauridsen, der også spillede på 6. holdet.

-Vi tog af sted på cykelferie og var bl.a. i Belgien for at køre nogle af de klassiske løb – hvor amatører også kan forsøge sig. Det var kanonhårdt og sjovt. Vi mødte nogle medlemmer af Amager Bicycle Club, og så meldte vi os ind hos dem.

-Da jeg var blevet udlært som bilmekaniker, mødte jeg Erik H. Nielsen i klubben.

-Du skal da ikke være mekaniker. Du skal arbejde som isolatør for mig, sagde han.

-Så det har jeg gjort lige siden. Nu er jeg så 73 år, så jeg har meddelt ham, at nu skærer jeg min månedlige arbejdstid ned til 21 timer.

Så bliver der også tid til at cykle og til at spille med på Morgenholdet. Hvor han kan brillere med begge ben. Takket være al den selvtæring op ad en mur i Nørrebroparken.

Oveni i det hele er der en passion for at lave mad. Rømer står ved gryderne derhjemme – til hverdag og til fest.

I Union Saint-Gilloise blev Steen Rømer siddende yderst til højre klubkammerat med Christian Andersen – stående som nummer fire fra højre. Den senere belgiske landstræner Guy Thys – stående til venstre – var en behagelig og meget dygtig træner.

Steen Rømer Larsen:
Født 24. februar 1949
Klubber: ØB, B 1903, FC Nantes, Union Saint-Gilloise, Slagelse, Glostrup IC
Landshold: A-landsholdet: 8 (4-1-3) 4 mål U21-landsholdet: 3 (3-1-2) 2 mål U19: 6 (3-1-2)
Topscorer i 1. division i 1969 med 15 mål
Uddannelse: Udlært som automekaniker hos Sommer i Nærum og Ford i Slagelse
Arbejder nu som pensionist som isolatør

Jeg blev krænket - og er en krænker

Eftertanker om en brutal
fodbolddverden

Af **Lars B. Christensen**
- alias **Buller**

Nu er tiden kommet, hvor jeg som en anden Sofie Linde vil afsløre krænkelser i B1903, begået af trænere, ledere og holdkammerater, herunder mig selv. Indledningsvis vil jeg starte med at gå bodsgang og bekende mine synder som krænker. Senere vil jeg gå fra at være krænkeren til at være den krænkede. Min første undskyldning går til Jørgen Juul Jensen, som af holdkammeraterne - også af mig - blev krænket igen og igen med udsagnet: "Du er så tynd, at du ikke kan ses, hvis du står bag hjørneflaget".

Når man i dag ser hans tynde krop, er det tydeligt at se, at krænkelserne har påført ham et livsvarigt traume, der har resulteret i en alvorlig spiseforstyrrelse.

Min anden oprigtige undskyldning går til Jens Sass, som jeg i grupperegi højlydt gjorde nar af, da han i 80'erne under den Kolde Krig ophidset insisterede på, at der var russiske Ubåde i den svenske skærgård.

Med de seneste sprængninger på gasledninger i Østersøen i erindring er der kun ét at sige: "Sass, du havde ret".

Men krænkelserne var sket. Ordene kunne ikke tages tilbage. Og resultatet var, at Sass i årene efter udviklede en særlig evne til at "se rødt", når han i kampe stødte på modstandere, han ikke kunne lide, ligesom han kun nødtvunget bevægede sig over i venstre side af banen.

Den næste undskyldning går til Klaus Mathiesen, som jeg og andre, herunder også mange tilskuere på Gentofte Stadion, krænkede på det groveste ved

Lars B. - også kendt som Buller - fik lettet sit hjerte og fortalte om traumatiske oplevelser. Ofrene så nu ud som om de godt fattede kommentaren til nutidens krænkelserkultur.

Piet Hein:

"Den der kun tager sjov for sjov og alvor kun alvorligt, han har faktisk fattet begge dele lige dårligt"

at kalde ham Pia grundet hans særegne frisure, der af uransagelige grunde ikke kunne tåle vand, hvorfor han aldrig badede med sine holdkammerater efter træning og kamp. Krænkelserne blev efterhånden så alvorlige, at han på et tidspunkt ikke så anden udvej end

at søge tilflugt i Grækenland, hvor Pia på græsk i øvrigt betyder "at flygte". En dybfølt undskyldning skal også gå til Jan Kreibke, eftersom han gennem længere tid blev krænket af sine holdkammerater, efter at han i en kamp på Esbjerg Stadion pludselig forlod

banen uden forklaring og først vendte tom tilbage 15 minutter senere efter et uopsætteligt toiletbesøg.

Vi ved fra Freud, at en forkert pottetræning kan give livslange problemer.

I Kreibkes tilfælde har det betydet, at han aldrig fik forløst det fodboldmæssige talent, han havde, blandt andet fordi han, når der skulle tackles igennem eller løbes nogle ekstra kilometer, havde svært ved at klemme ballerne sammen.

Ligesom med Klaus Mathiesen, måtte også Kreibke søge tilflugt i en anden klub.

Den sidste undskyldning går til Niels Haarbye, som af sine holdkammerater blev kaldt "skildpadden", et udtryk, der i øvrigt blev opfundet af daværende træner, Niels-Christian Holmstrøm, efter at denne havde set Haarbye forsøge at heade til en bold.

Men én ulykke kommer sjældent alene. Selvsamme Holmstrøm opfandt også udtrykket: "Alibi-løber" om Haarbye, fordi han havde den forunderlige evne at kunne tilpasse sine løb, så han aldrig kom i nærkamp med en modstander.

Krænkelserne ramte Haarbye så hårdt, at han herefter levede efter mottoet: "Det bedste forsvar er et angreb".

Efter denne selvudleverende bodsgang er det på tide at træde i den krænkedes sted. Jeg er nemlig også blevet krænket af enkeltpersoner her i B1903.

Den første krænker er John Andersen, som var venstre back i 1979, da jeg som en tynd, ranglet og følsom 19-årig debuterede på klubbens bedste hold som midterforsvarer.

Krænkelserne, som sendte mig ud i en identitetskrise, bestod i, at hver gang jeg spillede bolden ud til John Andersen, så sendte han den med en "rundskeiv med luft

under" op ad venstre side, hvor Haarbye lavede "skildpadden" og Sass ikke var.

Da denne handling gentog sig kamp efter kamp, begyndte tvangstanker i mit hoved langsomt at tage form.

"Stoler han ikke på mig", "Er jeg ikke god nok".

Tanker, der forfølger mig i dag. Og som jeg kan takke John Andersen for.

Den næste krænker er Frank Mathiesen. Krænkelserne bestod i, at jeg som en anden Will Smith blev krænket på min køns og kvindekonnets vegne, da Frank til en afslutningsfest i klubben med påhæng havde fået den fikse idé at give konerne og kæresterne gennemsigtige, pinkfarvede minitrusser i silke, som tak for, at de havde stået bag os hele sæsonen.

Senfølgerne har været, at min kone efterfølgende kun har båret anonyme trusser med ben og høj talje.

Den næste krænker er et ikon i klubben. Men selv den bedste kan fejle. Jeg er blevet krænket af Ole Forsing.

I al sin brutalitet skete det, mens

jeg var U-19-spiller i B1903, dengang hed det ynglingespiller. Vi skulle spille en træningskamp mod Jægersborgs serie-1 hold, hvor Ole Forsing dengang var spillende træner.

På det tidspunkt havde John Andersen endnu ikke gjort indhug i min selvtillid som fodboldspiller. Jeg var dengang flyvende,

skulle debutere i en træningskamp mod Malmø FF i Malmø. Det var før Øresundsbroen, så turen foregik med skib fra Havnegade til Malmø havn, hvor en bus samlede os op og kørte os til Malmø FF's træningsanlæg. Kampen endte 0 - 0, hvilket jeg som midterforsvarer kunne være godt tilfreds med.

Albert Einstein:

"Logik vil få dig fra A til Z.

Fantasi vil få dig overalt"

syntes jeg selv, ikke mindst når det handlede om spillet med hovedet, lige indtil jeg stod over for Forsing, som jeg skulle dække op på dødbolde. Vi tabte kampen 3 - 0, og Forsing lavede tre mål på hovedet. Krænkelserne var total.

Den største krænkelser, der begået mod mig i B1903 var ikke én mands værk. Det var hele holdet, der stod bag.

Det var i 1979, jeg var lige rykket op i førsteholdstruppen, og jeg

Efter kampen skyndte jeg mig i bad. Som 19-årig var jeg en fremmed fugl på holdet, hvor gennemsnitsalderen nærmede sig de 30 år. Mens de andre nød en øl eller to, gik jeg udenfor og satte mig på en bænk.

Solen skinnede, og jeg lukkede øjnene og faldt i søvn. Hvor længe jeg havde blundet, ved jeg ikke, men da jeg slog øjnene op, var der ingen holdkammerater at se, ej heller den bus, der havde kørt os til træningsanlægget.

Lettere fortumlet begyndte jeg at lede efter min holdkammerater, samtidigt med at en frygtelig tanke begyndte at tage form. "Er de kørt uden mig".

Det var de. Her stod jeg mutters alene, uden penge og uden mulighed for at få kontakt til nogen. Slukøret måtte jeg på gå-ben finde vej til Malmø Havn og havnebådene, hvor jeg måtte snige mig om bord som en anden blind passager.

Ankommet til Havnegade i København, kastede jeg min sportstaske over skulderen og gik de 12 kilometer hjem til Bispebjerg, hvor jeg dengang boede.

Da jeg to dage efter mødte op til træning på Lyngbyvej, blev jeg mødt af en mur af tavshed. Ingen spiller, træner eller leder, havde tilsyneladende opdaget, at jeg manglede i bussen.

Der gik lang tid, før jeg følte mig som en del af holdet. Nærmere bestemt tre år senere, da min makker i midterforsvaret, Jørn "Damp" for første gang efter en kamp, sagde "Godt spillet, knægt", samtidigt med at han gav mig et slag i baghovedet.

Tidligere PR-mand i B 1903 Karsten Madsen var efter et års pause med igen og kunne mindes gode dage i 80'erne sammen med Thomas Larsen, Finn "Keino" Christensen Niels "Mini" Andersen og formand Olsen.

Birger Lindstrøm og Palle Østersø har bidraget meget til klublivet i mange år, og kunne lige gå en tur ned ad mindernes alle.

Henrik "Tiger" Nielsen, Kim Lebæk og Lars "Buller" fik også rørt stemmebåndene i løbet af aftenen. Her er det dog den tidligere skolelærer Lars B. der styrer.

Niels "Mini" Andersen kommer ikke bare for at høre storebror John byde velkommen. Der er mange venner fra mange år i klubben at sludre med. Her er det Steen Rømer, der er med i centrum.

Lars Francker kom til skade, da han spillede en turneringskamp i turneringen for gamle drenge i Roskilde for nogle måneder siden. Det har ført til en lang pause, men han kan stadig godt holde en fadøl, og hvis det ikke går ud over fritidspassionen: fiskeri – så går det nok alt sammen.

Bürger Topp og Benny Johansen kunne glæde sig over, at Steen Rømer smuttede af sted efter noget vin.

Niels Jørgensen, Keld Kristensen, John Andersen og Per Poulsen hilste på Michael Gothenborg, der både til hverdag og fest har en stor hjælp i Lars Dalsborg.

John Larsen og Benner køber vist overtøj samme sted. Moden er åbenbart kommet helt op til det nordjyske og Poul Kristiansen blev måske inspireret til noget lignende.

Finn "Keino" Christensen og Jens Aabling havde haft lidt spillemæssige problemer under Morgenholdets kamp tidligere på dagen, så Søren "Knald" Petersen, Hans Jørgen Aabling og Frank Mathiesen kunne følge samtalen.

Rigo Møgelberg, Lars Maes, Kaj Davidsen, Sten Johansen, Lars Halberg, Mads Harder (næsten skjult) og Erik Larsen delte bord med Søren Naundrup som bordformand.

Carsten Graae, Kurt Reitz, Jens Mortensen, Keld Caspersen hilste Ken Nielsen velkommen, mens Jan Flodin lyttede.

John Larsen, Gert Jensen og Børge Rasmussen hyggede sig igen-igen.

Henrik Ibenfeldt, Jan Kreibke, Flemming Søborg Hansen, Niels Harbye, Ralph Olsen og Henrik "Tiger" Nielsen venter på den lækre mad og får gjort lidt status.

Formand Olsen taler med bestyrelseskollega Ulrik Marschall, der slap for at give debutantbajer. Det var også blevet en halvdyr affære med det store fremmøde.

Karina og Carina knoklede løs hele dagen for at få det hele til at klappe. Og den indsats bar frugt. Det blev endnu en stor aften.

Mester på afbud

Da Danmark i 1992 blev Europamester i fodbold i Sverige kom holdet med på et afbud fra det krigshærgede Jugoslavien. Heldigvis var det hele fredeligt, da Kim Valentin efter den traditionelle omgang småbold kunne smykke sig med titlen som vinder af turneringen.

Men afbud var der nu tale om. Han skulle have været til valg-møde om aftenen, da den sidste slutspurt skulle sættes ind, så han kunne bevare sin plads i Folketinget som repræsentant for Venstre.

Men mødet blev aflyst, og så kunne Kim kontakte Benner, der fortalte ham, at han selvfølgelig bare kunne møde op. Der er altid plads til en til.

Turneringsdirektør Jan Flodin stod som sædvanlig for holdsammensætningen, da småboldturneringen gik i gang i den van-te stil, og det klarede han helt suverænt. Der var noget med nogle numre og lodtrækning, men hvordan det blev forvaltet, vides ikke.

I hvert fald ser det ud som om Ole Witthøft er rigtig gode venner med Flodin, for det var fjerde år i træk, at Ole kom på vinderholdet der udover Kim og Ole også bestod af Kurt Reitz og Lars B.

Larsen og Larsen – Erik og Pierre – havde fået genvalg som dommere. Der var kun få kendelser, der havde haft godt af en omgang VAR.

Der var 17 veltrænede atleter på banen. Det betød, at rødt hold skulle være fem mand, mens de tre øvrige mandskaber mønstrede fire spillere. Og det gik desværre lidt ud over spillerytmen hos de røde, når der skulle skiftes ud. Når Morgenholdet tryller mandag og fredag er Niels "Guldfod" Rasmussen som kreatør på niveau med Pele, Maradona, Messi og Ronaldinho (vælg selv), men da hans ungdom foregik i buret i Hero, der også har udviklet landsholdsmålmændene Per Poulsen og Peter Schmeichel, måtte han vise sine evner som keeper, og det svækkede offensiven.

Vejret var helt ideelt, og det spillemæssige niveau kunne godt

have inspireret klubbens 1. seniorhold. Flere må gerne være med næste år.

Midtbanemotoren Bo Skovbjerg har desværre måtte sidde over i nogle år. Stort tab for turneringen. Men nu ser det ud som om eliten inden for den danske sundhedssektor kan få has på hans akilleseskade, så et comeback kan komme på tale. Det kan blive stort.

Kim Valentin kom alligevel i Folketinget. Karen Ellemann fik et nyt job og afgav sin plads, og så kunne Kim som 1. suppleant vende tilbage til det kontor han lige havde tomt.

Kim Valentin holdt en friaften fra valgmoderne og bankede løs til boldene. Her er det dog Henrik Ibenfeldt, der rammer kuglen, der så ryger ind i maven på Vagn Richard Holm.

Jens Aabling, Henrik Ibenfeldt, Niels "Guldfod" Rasmussen, Finn "Keino" Christensen og Vagn Richard Holm var for de flestes vedkommende mærket af, at de også havde spillet om morgenen på – ja Morgenholdet.

Tom Gisselbæk, Lars Dalsborg, Jan Finn Dunte Hansen og Niels Haarbye tog udfordringerne med godt humør på en dag, hvor spillet ikke kørte. Toms 70 års fødselsdag for en måned siden tog hårdt på Haarbye. Eller også var det fordi han fik corona den aften.

Det hævdes at Dunte med sine bare 65 kg er så letbenet, at han kan løbe i sne uden at sætte fodspor. Men han kan også lave finter med hælen, så alle bliver vildt overraskede. Desværre af og til også ham selv.

Kurt Reitz, Ole Witthøft, Kim Valentin og Lars B./Buller var for svære at hamle op med, så de vandt fortjent turneringen. Så de behøvede ikke hjælp fra dommerduoen Erik Larsen og Pierre Larsen.

Grøn er håbets farve. Steen Rømer, Michael Petersen, Emil Kristoffersen og Benno Larsen måtte konstatere, at to tidligere landsholdsspillere ikke var nok til at få succes.

Hvis dette billede var taget et splitsekund senere, så havde Haarbye med garanti allerede tømt halvdelen af det ene glas. Man kan blive noget så tørstig af at spille i den varme.

Støttebenet helt op ved siden af bolden, øjnene kigger på bolden og så kommer spørkebenet. Emil har ikke glemt ungdommens lærdom.

Palle Frederiksen var debutant og glad som så mange andre nye gennem årene lynhurtigt ind i selskabet, hvor der også var folk tilbage fra de gode tider i 60'erne. Her hygger han sig med Gert Jensen og Børge Ras.

Klaus Mathiesen kom en anelse for sent. Sådan hen ad det akademiske kvarter. Men kørelæreren, værtshusholderen, rejsekongen og sikkert meget andet fik hurtigt indhentet det tabte og satte fut i arrangørbordet, hvor bl.a. John Andersen lyttede.

Toastmaster Troels Bech og Diego Tur har haft chancen for at mødes som aktive på banerne.

Per Poulsen, Steen Rømer, Vagn Holm, Niels Jørgensen, Erik Petersen og Palle Østersø mødtes ved den lækre buffet, hvor især nogle store grillpølser var meget populære.

Dunte, Niels Haarbye og Vagn havde alle fået en prop i løbet af aftenen.

Lars B., Ken Nielsen og Finn Schmidt Jensen behøvede ikke at tørste.

Kaj Bonne tog billederne. Niels Rasmussen skrev teksten.
Randi Salzwedell sørgede for layout.
Traditionsfesten 2023 er vanen tro
sidste fredag i oktober – som er 27. oktober.